

Moja sестrica.

Spisal *Podlesnikov.*

Ali ste jo poznali?

Kdo bi ne poznal tako dobrega in pridnega otroka kot je bila naša Minka, naša dobra plavolaska? Morda ste hodili celo z njo skupaj v šolo.

Ali naj vam jo opišem? Ali naj vam pripovedujem, kako je bila pridna, kako je rada hodila v šolo in kako je lepo molila?

Sedaj je ni več — umrla je! Na njenem grobu cveto bele lilije, in njena duša prebiva nad oblaki med lepimi angelci . . .

Pa kako je prišlo, da je umrla, saj je bila tako dobra in tako mlada? Tako-le je bilo!

Bila je zima, mrzla in huda zima. Naša dobra mamica, naša Minka in jaz smo stanovali v podstrešni sobi. Skozi razbita stekla v oknih in razpoke v zidu je prihajal v sobo mraz, da smo trepetali in jokali. Železna peč v kotu pa je bila mrzla. Veste, naša dobra mamica je bila uboga žena in tisto zimo je malo zaslužila. In tako je prišlo, da nismo imeli drv, da sva morala jaz in Minka hoditi v raztrganih črevljih v šolo in da sva bila tako slabo oblečena, da sva zmrzovala . . . To je bilo hudol!

A še huje je bilo to, da nisva imela kaj jesti, ko sva prišla domov.

In mama tudi ni imela, da bi nama dala.

Tako je prišlo, da je Minka zbolela.

Ako imate ptička zaprtega v kletki in mu ne daste jesti in piti, vam tudi zbolí. Povešati začne glavico, ne poje več in kmalu ga ni več . . .

Prav tako je bilo z našo Minko. Zbolela je in morala je v posteljico. Pa bilo ji je mraz, in jaz sem se moral stisniti k nji, da je ni zeblo. Tako je umiral! Kakor umira cvetica, ako nima solnca, da bi jo grelo, in ne dežja, da bi jo krepčal.

Poklicali smo moža, velikega gospoda z dolgo brado in z očali. Bil je zdravnik. Ta je prišel k nam, da nam ozdravi Minko, našo dobro plavolasko. Toda ta gospod je ni mogel ozdraviti. Rekel je, da je prišel prepozno.

In res! Črez malo dni je že ležala naša Minka v majhni, belo pobarvani krsti — mrzla, mrtva . . . Mamica in jaz sva jokala, mnogo jokala, a nič ni pomagalo. Prišli so možje in nam odnesli našo Minko.

Solnce je sijalo in sneg se je tajal, ko so nesli Minko na pokopališče, kjer so jo položili v mrzlo zemljo in navalili nanjo prsti . . .

Ako pridete kdaj na pokopališče, boste morda opazili tam med drugimi grobovi tudi grob, na katerem cveto bele lilije in v katerega je vsajen križec z napisom: »Naša Minka«. V tem grobu počiva naša plavolaska. Spomnite se tedaj nanjo!

